

אור לארבעה עשר פרק ראשון פסחים

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

גם' בהסת ארטוטא. עין
נדרים סג ע"ג כרין ד"ה
והלך וז ארטוטא:
תום' ד"ה התם שמתחלה
היתה הבחנה. ע"י כ"ג ג
ע"א תוד"ה קסנר:

מוסף רש"י

לא לבית דירה
אמרו. שידור זה העובד
כוכבים, אלא לבית העצים
לבית האולרות (ע"ד 10)
לשתימשי זהו בליבי
ותכנח (שם כא.)

רבינו חננאל

במחשבת ארטאדוקסית. חשש שהתחממות זו תפגע ביושרתו של הדין, וייתכן שיש להקדים את ההחלטה על חוקי המערכת, ורק לאחר מכן להחליט על חוקי המערכת. חשש שהתחממות זו תפגע ביושרתו של הדין, וייתכן שיש להקדים את ההחלטה על חוקי המערכת, ורק לאחר מכן להחליט על חוקי המערכת.

לכסי איצטערדיק לא ימלא. משום דבעלתא לאו כמנון דמי איצטערדיק
קרא למומר דגני מתן מיהא מתפר: סוואלי ובי איסיס דדר. הוא
גופיה למרה בעניניה חזי עדין לא נאכד וכי אמרה ר' שמעון
להוא חכא דלוי עזין בטון גני גונג קדשים שהיו הכללים
חיבינא באחריותא אמר רבי שמעון
אף על פי שאין כפל להקדש דכתיב
עשהו ולא להקדש הכא חייב דכיון
דה חייב באחריותא דערו קרינא
דה דא גרס לו להחמיש ממון:
ארנונא. המלך נוטל עישור מן:
הצמחה ומן התבואה: חייבנא
בצבורה. דקיימא לן כל שד נכרי
באחלפה פטורין מן הצבורה שנאמר
(במדבר ג) כל בצור צירחל אכל
בצחאס ועדר זה שעשורו של
מלך בחובו חייב בצבורה לתת
לכסן הצבורות שלהם אז לא: דמי
מסלק. לן. דלכרי במעות: נכרי
חיבינא. לן. כיון דלכרי לא וזה נלא
בין ודינו אינו קבוע בזה יומר
ממעות איכא למומר לא יתן לו
במעות אלא ממעות: ואע"ג דמי
מסלק לן. דכל מהה לול קלקיה
ידו שייכא בצמחות: עיפא ארנונא
חיבינא. ואע"ג דשיתם נכרי פטורה
ואוכל ישראל בלא חלה דהא
פרסומים כתיב וזו חייבת לית לא
קלא ויהאיהא אמר שגו היא ואוכלה
בלא חלה אכל בצמחה אית לה קלא
והדמינא חייבת בעיפה הוא דמינא:
אין וקוק לבער. לא הזקיקוהו להוציא
אל הנכרי מן הבית דאמרן לן: אכל
אחר ויהא של אחרים: פסיקדו
אלא. וקביל עליה אחריות דמפרש
ואולי וקוק לבער: יחד לו בית.
לומר לא קינאו עליו אלא אמר לא
לרבי בביתו למפרד הנה באתם מן

שאני הכא דאפקיה
 שאינו מצוי בידך אמר
 חכמה עליו את הכלל
 מיבדל ברילי מניה
 מחיצה עשרה טפחים
 מיבדל ברילי אינשי
 בשיירא קודם שלשים
 אמר אבי"ה דאמר
 לחזור אבל אין דעה
 לחזור אפילו מראש
 יום אין זקוק לבער
 אפילו מראש השנה
 דעוקשה ביתו אוצר ק
 לבער וקודם שלשים
 לפנותו אפילו קודם
 עבדתייהו יבדנתיא
 יום ר' שמעון בן ג

פרק ראשון פסחים ו.

התם דמצי מסלק ציה. הק' ר"י דנפ' אחריו נשן (ב"מ דף ע' וסע)
אמר להקמלן אלן ברזל מן הכנרי הוולרות פטורים מן
הכבורה אף על גב דמצי מסלק ליה לנכרי בזוי כדלמך התם
דאלו נצי נכרי זוי ולא משכח שקול בהמה ומי' ר' דשאי' התם
ש"מ תמלה בהמה על נכרי
וסיון דאי נצי זוי ולא משכח שקול
בהמה לא נפקא מרשותיה אבל
כשהבהמה על ישראל ומצי מסלק ליה
לנכרי בזוי' לא ננקט לרשותו
בהמת ארנונא פטורה מן
הכבורה אע"ג דפצי
מסלק ציה. והא דמצי חייבת פ"ה
דנצי עיסה תניא וק' לרש"א דלא
גבי בהמה תניא כהניא בתוספתא
ס' דחייבת בכבורה וכן גבי עיסה
תניא פ' עיסת ארנונא חייבת בתלה
אע"ג דלא מצי מסלק ליה ואי
ספרים דנצי בהמת ארנונא פטורה
והוא דלא מצי מסלק ליה ולפי' זו
מתיישבות שתי הבריות: **יחד** לו
בית. פ"ה דלא קיבל עליו אחריות
אלא אמר ליה הרי הבית לפניך וק'
ר"י מאי אריא יחד אפילו ליה יחד
נמי והכי נמי משקיב בסמוך לתימר
דשכירות קניא ופר"מ דלפילו
באחריות מיירי חששו הכי מפיך
מלא יתאל' דלא חששו מנאי כיון שיהא
בית יחד ורב פסא' אית ליה מסלק
כיון שיהא לו בית הו' כאלו קיבל עליו
אחריות על חמלו של נכרי דביתו של
נכרי: **ב"ה** ע"זי ב"ה. אע"ג
דליתא למ"ד כפ' כירה (שבת מג.) איך
כלי יטול אלא לדבר הנוטל אף
לאוקמי בנרץ לתקומו אי נמי הכא
שרי משום דילמא אחי למיכליה:
שנאמר

וַיִּחְנַם בְּלִשְׁוֹן לֹא יִמְצֵא מִי שִׁמְצוֹי בִּידָד יִצְאָה וְרַב יְהוּדָה אָמַר רַב יְהוֹנָתָן חֲמִין בְּבִיתוֹ בְּיוֹם טוֹב אָמַר רַבָּא אִם שֶׁל הַקֹּדֶשׁ הוּא אֵינוֹ צָרִיךְ מֵאֵי טַעמָא מִיּוֹם רַב יְהוּדָה אָמַר רַב יְחִמְצִי שֶׁל נֹכְרִי עוֹשֶׂה לוֹ שְׂשׂוּם הֵיכֵר וְאִם שֶׁל הַקֹּדֶשׁ הוּא אֵינוֹ צָרִיךְ מֵאֵי טַעמָא וַיִּינֶינָה וְאָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב הֵמָּה מְפָרֵשׁ וְהוֹיָצָא יוֹם אֵין זָקוּק לִבְעֵר תּוֹךְ שְׁלִשִׁים יוֹם זָקוּק לִבְעֵר תּוֹךְ שְׁלִשִׁים יוֹם זָקוּק לִבְעֵר לֹא אֲמַרְן אֲלֵא שְׂדֵרְתּוֹ לַחֲזוֹר אֵין זָקוּק לִבְעֵר אָמַר לִיה רַבָּא וְאֵי דַעְתּוֹ שְׁנֵה נִמִּי אֲלֵא אָמַר רַבָּא הֵאָּה דֹאמַרְתּ קוֹדֶם שְׁלִשִׁים אֲמַרְן אֲלֵא שְׂאֵין דַעְתּוֹ לַחֲזוֹר אֲבֵל דַעְתּוֹ לַחֲזוֹר זָקוּק לִבְעֵר וְאוֹדָא רַבָּא לְטַעְמִיהָ דֹאמַר רַבָּא יוֹם שְׁלִשִׁים יוֹם אֵין זָקוּק לִבְעֵר תּוֹךְ שְׁלִשִׁים יוֹם זָקוּק לִבְעֵר לֹא אֲמַרְן אֲלֵא שְׂאֵין דַעְתּוֹ לַפְּנֹתוֹ אֲבֵל דַעְתּוֹ שְׁלִשִׁים יוֹם נִמִּי זָקוּק לִבְעֵר הֵנִי שְׁלִשִׁים יוֹם מֵאֵי שְׂאוּלֵין וְדוֹרְשֵׁין בְּהִלְכוֹת הַפֶּסַח קוֹדֶם הַפֶּסַח שְׁלִשִׁים לֵיאוֹל אוֹמַר שְׁתֵּי שִׁבְחוֹת מֵאֵי טַעמָא דַרְתָּנָא קָמָא שְׁדֵרִי

שָׁהֲרֵי

עין משפט
נר מצוה

כח א"י פ"ד מ"ח
 נסיונות הללו א'
 מה שכן שנים עשר י"ד
 י"ב שנה א'
 ב"ח פ"ו מלכות
 נסיונות א'
 מה שכן שנים עשר י"ד
 י"ב שנה א'
 ג' א"י פ"ד מ"ח
 מה שכן הללו א'
 מה שכן שנים עשר י"ד
 י"ב שנה א'
 ד' א"י פ"ד מ"ח
 מה שכן הללו א'
 מה שכן שנים עשר י"ד
 י"ב שנה א'
 ה' א"י פ"ד מ"ח
 מה שכן הללו א'
 מה שכן שנים עשר י"ד
 י"ב שנה א'
 ו' א"י פ"ד מ"ח
 מה שכן הללו א'
 מה שכן שנים עשר י"ד
 י"ב שנה א'
 ז' א"י פ"ד מ"ח
 מה שכן הללו א'
 מה שכן שנים עשר י"ד
 י"ב שנה א'
 ח' א"י פ"ד מ"ח
 מה שכן הללו א'
 מה שכן שנים עשר י"ד
 י"ב שנה א'
 ט' א"י פ"ד מ"ח
 מה שכן הללו א'
 מה שכן שנים עשר י"ד
 י"ב שנה א'
 י' א"י פ"ד מ"ח
 מה שכן הללו א'
 מה שכן שנים עשר י"ד
 י"ב שנה א'

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones